

اثر محلول‌پاشی سولفات روی در غلظت عناصر غذایی برگ و خواص کمی و کیفی پرتقال سانگین
صفرعلی اسدی کنگرشاهی
مرکز تحقیقات کشاورزی مازندران

مركبات یکی از محصولات حساس به کمبود روی می‌باشد که سطح زیر کشت آن در استان مازندران بالغ بر ۸۵ هزار هکتار می‌باشد. کمبود پنهان و آشکار این عنصر در بیشتر باغات مرکبات شرق این استان مشاهده می‌شود. درختان مبتلا به کمبود دارای برگهای کوچک، باریک و اغلب به حالت راست روی شاخه درخت (زاویه بین برگ و ساقه کاهش می‌یابد) قرار می‌گیرند. همچنین روی نقشی اساسی در کمیت و کیفیت میوه مرکبات دارد بطوریکه درختان مبتلا به کمبود دارای میوه‌های کوچک می‌باشند و در کمبود شدید میوه بدشکل و ضخامت پوست آن افزایش می‌یابد در چنین مواردی گوشت میوه چوبی، خشک و بی‌مزه و حاوی اسیدیتته و ویتامین ث پایین می‌باشد.

به منظور رفع این عارضه و بررسی اثر روی در کمیت و کیفیت پرتقال سانگین در یک آزمایش مزرعه‌ای اثر چهار سطح سولفات روی (صفر، ۲، ۳، ۴ در هزار بصورت محلول‌پاشی) بر درختان پرتقال سانگین با پایه نارنج (*aurantium Citrus*) در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار مورد مطالعه قرار گرفت. محلول‌پاشی دوبار در سال یکبار نیمه اول خرداد ماه و بار دوم به فاصله ۲۰ روز بعد صورت گرفت نتایج آزمایش نشان داد که محلول‌پاشی سولفات روی موجب افزایش غلظت روی در برگ شد. بطوریکه غلظت روی در برگ از ۲۴ میکروگرم در گرم در شاهد به ۱۰۲، ۱۶۰ و ۱۹۸ میکروگرم در گرم بر اساس وزن خشک برگ بترتیب در تیمارهای ۲، ۳، ۴ در هزار رسید. همچنین بکارگیری این تیمارها موجب افزایش وزن و قطر میوه‌ها نسبت به شاهد شد و بیشترین وزن و قطر متوسط در تیمار ۳ در هزار حاصل گردید.